

Strasbourg, 6.5.2025
COM(2025) 440 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Foaie de parcurs pentru încetarea importurilor de energie din Rusia

1. INTRODUCERE

Ca răspuns la agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei, declanșată în februarie 2022, și în conformitate cu Declarația de la Versailles a șefilor de stat și de guvern, în mai 2022, Comisia a lansat planul REPowerEU¹. Planul a prevăzut eliminarea dependenței Europei de importurile de energie din Rusia prin creșterea eficienței energetice, accelerarea utilizării energiei din surse regenerabile și diversificarea surselor de aprovizionare. De atunci, utilizarea suplimentară a energiei din surse regenerabile și economiile de energie au permis o reducere cu peste 60 de miliarde de metri cubi anual a importurilor de gaze în perioada 2022-2024², ceea ce contribuie la renunțarea la gazele rusești.

În pofida acestor eforturi, în 2024, UE a importat încă 52 de miliarde de metri cubi de gaz din Rusia [32 de miliarde de metri cubi prin gazoducte și 20 de miliarde de metri cubi de gaz natural lichefiat (GNL) sau aproximativ 19 % din cantitatea totală de gaze importate în UE], precum și 13 milioane de tone (MMT) de țiței și peste 2 800 de tone de uraniu³ îmbogățit sau sub formă de combustibil. În 2024, zece state membre au importat gaze rusești, trei state membre⁴ încă importau petrol rusesc, iar șapte state membre au importat uraniu îmbogățit sau servicii de procesare a uraniului din Rusia.

Dependența de importurile de energie din Rusia generează riscuri economice și de securitate grave pentru Uniune și statele sale membre, întrucât Rusia a folosit în permanență aprovizionarea cu energie existentă ca armă pentru a amenința stabilitatea și prosperitatea Uniunii.

Această foaie de parcurs prezintă strategia UE de eliminare treptată a importurilor rămase de energie din Rusia. Foaia de parcurs stabilește, de asemenea, o viziune comună a Europei de a colabora în mod solidar pentru a asigura aprovizionarea cu surse alternative de energie și la prețuri accesibile pentru toate statele membre, întreprinzând în același timp acțiuni comune de reducere a veniturilor Rusiei, care îi alimentează mașina de război și pun în pericol stabilitatea continentului⁵. Reducerea dependenței de combustibilii fosili va consolida și mai mult securitatea și suveranitatea energetică a UE, în conformitate cu obiectivul UE privind neutralitatea climatică.

Foaia de parcurs este integrată în strategia UE de stimulare a competitivității și a rezilienței UE și de accelerare a tranziției către o energie curată. Prin adoptarea Busolei pentru competitivitate la 29 ianuarie 2025, Comisia a stabilit un parcurs cuprinzător și ambițios în direcția redobândirii avantajului industrial al Europei. Pactul pentru o industrie curată, Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile și Strategia privind o uniune a pregătirii pentru situații de criză

¹ [COM\(2022\) 230 final](#).

² [Statisticile Eurostat privind gazele naturale](#). Europa a importat 273 de miliarde de metri cubi în 2024, față de 334 de miliarde de metri cubi în 2022.

³ Echivalent uraniu natural conținut în produsele importate.

⁴ Începând din aprilie 2025, Cehia nu mai importă petrol rusesc.

⁵ În 2024, UE a plătit pentru energia din Rusia o sumă totală de 23 de miliarde EUR, din care 1 miliard EUR pentru combustibili nucleari. Sursă: COMEX.

consolidează și mai mult acest angajament. Aceste inițiative recunosc impactul negativ al importurilor de energie din Rusia asupra securității economice și a competitivității europene.

Atunci când va fi combinată cu accelerarea utilizării energiei din surse regenerabile⁶, inclusiv a gazelor din surse regenerabile, cu continuarea electrificării, cu eficiența energetică și cu surse alternative de aprovizionare, eliminarea treptată a combustibililor din Rusia va contribui la îndeplinirea obiectivelor Pactului pentru o industrie curată și ale Planului de acțiune privind energia la prețuri accesibile. Prezenta foaie de parcurs nu aduce atingere eventualelor sancțiuni viitoare ale UE.

Acțiuni întreprinse pentru a reduce dependența de energia din Rusia

UE a redus deja în mod semnificativ dependența și importurile de energie din Rusia, datorită celor 16 pachete de sancțiuni⁷. Sancțiunile au interzis efectiv importurile de cărbune și petrol din Rusia în UE și au interzis reîncărcarea mărfurilor în porturile UE care transportă GNL din Rusia. O atenție deosebită ar trebui acordată problemei eludării sancțiunilor impuse de UE privind petrolul, prin utilizarea „flotelor fantomă”.

Punerea în aplicare a planului REPowerEU a contribuit, de asemenea, în mod semnificativ, la reducerea cererii de gaze⁸. Se preconizează că punerea în aplicare deplină a tranziției energetice și a Planului de acțiune privind energia la prețuri accesibile, recent adoptat, va înlocui până la 100 de miliarde de metri cubi de gaze naturale până în 2030. Astfel de măsuri vor contribui la economisirea unei cantități mai mari de 15 miliarde de metri cubi de gaze pe an în UE sau la reducerea suplimentară a cererii de gaze cu 40-50 de miliarde de metri cubi până în 2027⁹, ceea ce va facilita, de asemenea, eliminarea treptată a importurilor de gaze din Rusia.

Ca urmare a acțiunii coordonate între Comisie și statele membre și a diplomației consolidate a UE în domeniul energiei cu partenerii internaționali, importurile de gaze (atât GNL, cât și gazeoducte) din Rusia au scăzut de la 45 % în 2021 la 19 % în 2024. Aceste importuri au fost înlocuite cu aprovizionarea din surse mai fiabile, cu energie produsă la nivel național și au fost posibile prin reducerea consumului. Proiecțiile indică o scădere suplimentară la 13 % în 2025, odată cu încetarea tranzitului prin Ucraina. Ponderea importurilor de petrol din Rusia a scăzut, de asemenea, de la 27 % la începutul anului 2022 la 3 % în prezent. În pofida progreselor semnificative, aprovizionarea cu gaze, petrol și energie nucleară din Rusia continuă să facă

⁶ Ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al UE trebuie să fie de cel puțin 42,5 % până în 2030, obiectivul fiind să se ajungă la 45 %.

⁷ Al 16-lea pachet de sancțiuni adoptat la 24 februarie, care include o interdicție de depozitare temporară a petrolului rusesc și vizează eliminarea flotelor fantomă. [UE adoptă cel de al 16-lea pachet de sancțiuni împotriva Rusiei](#). Gazele naturale rusești nu sunt incluse în pachetele de sancțiuni; [a se vedea, de asemenea, Cronologie – Sancțiunile UE împotriva Rusiei – Consiliu](#).

⁸ 18 % în perioada august 2022-ianuarie 2025.

⁹ Estimări ale Comisiei bazate pe previziunile CETO pe termen lung, ajustate în funcție de evoluțiile recente ale cererii de gaze. Proiecțiile reflectă informațiile disponibile și așteptările din prezent și fac, așadar, obiectul unor incertitudini legate de evoluțiile care nu pot fi prevăzute, de exemplu, ale prețurilor energiei, ale situației geopolitice și ale progreselor tehnologice în domeniul tehnologiilor curate.

parte din mixul energetic al UE, prezentând riscuri pentru securitatea economică a UE și asigurând sprijinul financiar pentru economia de război a Rusiei.

Pornind de la realizarea recentă a sincronizării statelor baltice și de la încheierea acordului privind tranzitul gazelor prin Ucraina, prezenta foaie de parcurs urmărește să înregistreze progrese suplimentare în ceea ce privește independența UE față de energia din Rusia prin eliminarea treptată a importurilor de gaze, energie nucleară și petrol pentru a reduce riscurile de utilizare a aprovizionării cu energie ca armă și pentru a evita ca veniturile din UE să ajungă în bugetul Rusiei.

Comisia și statele membre au colaborat îndeaproape pentru a se asigura că securitatea aprovizionării nu va fi afectată de încetarea tranzitului de gaze rusești prin Ucraina în decembrie 2024¹⁰. Deși impactul a variat în diferite regiuni, securitatea generală a aprovizionării și prețurile nu au fost afectate în mod semnificativ la nivelul UE. Acest lucru arată că acțiunile pregătitoare coordonate la nivelul UE, eforturile de diversificare și o abordare treptată în ceea ce privește eliminarea treptată a importurilor din Rusia sunt esențiale pentru a menține stabilitatea prețurilor, previzibilitatea pieței și securitatea aprovizionării în UE.

Acțiunile prezentate în prezenta foaie de parcurs ar trebui să fie puse în aplicare la nivelul UE și în mod coordonat, astfel încât să reducă la minimum impactul asupra prețurilor energiei, să stabilizeze piețele de energie prin aprovizionarea alternativă sigură și previzibilă și să încerce să ofere securitate juridică.

2. NECESITATEA DE A ACȚIONA

2.1 Dependența de importurile de gaze din Rusia

Rusia a amenințat în mod repetat securitatea aprovizionării UE prin reducerea unilaterală a fluxurilor de gaze către clienții săi europeni în 2006, 2009, 2014 și, mai recent, în 2022, după agresiunea sa împotriva Ucrainei, precum și în perioada premergătoare invaziei. Eliminarea treptată a importurilor de gaze din Rusia este, prin urmare, esențială pentru a consolida securitatea energetică a UE împotriva utilizării importurilor de energie ca armă. De asemenea, această măsură ar reduce veniturile Rusiei utilizate pentru a finanța războiul nejustificat împotriva Ucrainei și pentru a continua concentrarea de forțe militare.

În perioada 2021-2023, UE a redus importurile de gaze din Rusia cu peste 70 %, de la 150 de miliarde de metri cubi la 43 de miliarde de metri cubi. În 2024, această tendință descendentă a încetat, iar importurile din Rusia au crescut. Importurile de GNL au crescut cu 12 % în comparație cu 2023, de la 18 miliarde de metri cubi la 20 de miliarde de metri cubi, iar cele de gaz prin gazoducte cu 26 %, de la 25 de miliarde de metri cubi la 32 de miliarde de metri cubi.

¹⁰ Acordul de tranzit dintre Naftogaz și Gazprom.

Mai multe state membre au luat măsuri timpurii pentru a reduce sau chiar a interzice importurile de gaze din Rusia, inclusiv prin rezilierea contractelor existente cu furnizorii de gaze din Rusia¹¹. Cu toate acestea, chiar și după încetarea în 2025 a tranzitului prin Ucraina al gazelor din Rusia, gazele din Rusia reprezintă în continuare aproximativ 13 % din totalul importurilor de gaze ale UE. În prezent, aproximativ două treimi din importurile de gaze din Rusia sunt furnizate pe baza unor contracte pe termen lung, cu destinația UE, în timp ce aproximativ o treime sunt furnizate la fața locului (pe termen scurt). Se preconizează că volumele rămase nu vor fi eliminate dacă nu se întreprind acțiuni europene suplimentare, având în vedere absența stimulentei comerciale și a unor contracte pe termen lung în derulare.

Sunt necesare acțiuni la nivelul UE pentru a elimina treptat furnizarea acestor gaze și, în același timp, pentru a asigura aprovizionarea alternativă de la partenerii internaționali prin GNL sau prin gazoducte, fără a crea noi dependențe. În acest context, va fi important ca acea capacitate de infrastructură rezervată pe termen lung pentru importurile din Rusia să fie disponibilă pentru importurile de gaze din surse alternative. UE a sprijinit deja în mod semnificativ eforturile de diversificare cu 184,7 miliarde EUR pentru inițiativele legate de energie din cadrul planurilor naționale de redresare și reziliență și al Mecanismului pentru interconectarea Europei – Energie (MIE), 5,84 miliarde EUR (2021-2027) finanțând infrastructura transfrontalieră și 55 de miliarde EUR cu buget din cadrul politicii de coeziune a UE¹².

În pofida progreselor înregistrate în tranziția energetică, gazele vor rămâne parte a mixului energetic al UE în următoarele decenii¹³. Pentru a garanta stabilitatea aprovizionării, măsurile care vizează eliminarea treptată a gazelor rusești ar trebui să fie însoțite de eforturi de diversificare a portofoliului de aprovizionare al UE. Acest lucru ar putea fi realizat prin acțiuni comune, inclusiv agregarea cererii la nivelul UE și prin semnarea de acorduri de aprovizionare pe termen lung la prețuri competitive¹⁴ cu furnizori alternativi, după caz. Viitorul pact pentru Mediterana și, în special, Inițiativa privind cooperarea transmediteraneeană în domeniul energiei vor oferi oportunități concrete de consolidare în continuare a diversificării surselor de aprovizionare cu energie.

Eforturile de diversificare nu ar trebui să fie compromise de acordurile care implică swapuri, și anume achizițiile de gaze rusești de facto de la terți. Aceste practici ar contrazice obiectivele

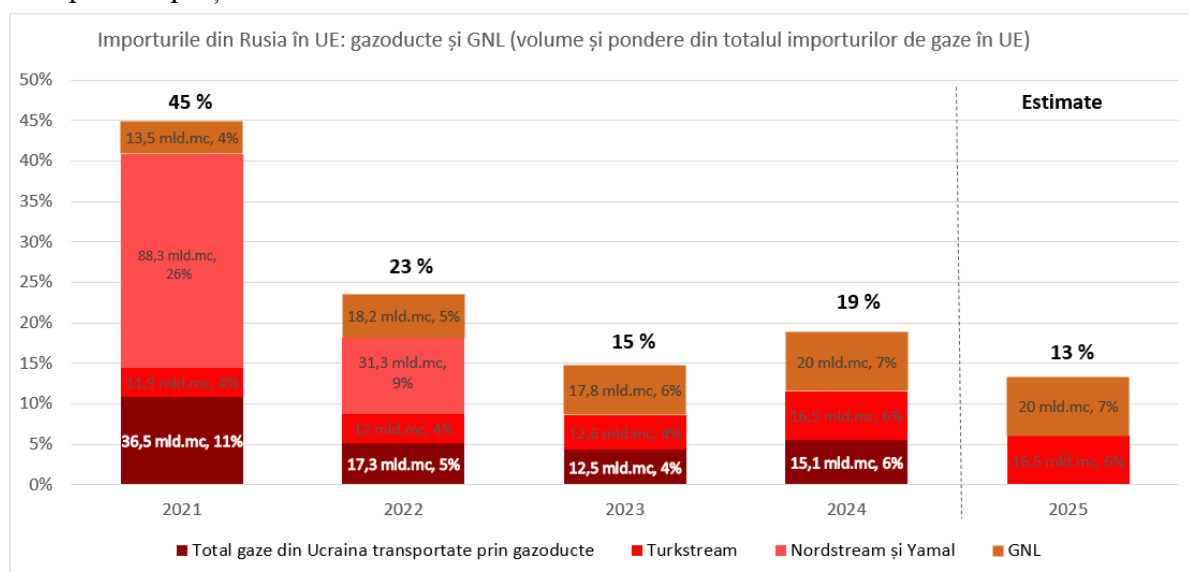
¹¹ Estonia, Lituania, Letonia, Danemarca, Finlanda, Suedia, Germania, Polonia, Croația, Malta, Irlanda, Luxemburg, Austria și Cehia au interzis sau au oprit furnizarea de gaze din Rusia. Cu toate acestea, unele state membre ar putea fi aprovizionate indirect cu gaze provenite din Rusia prin achiziții de pe piața angro.

¹² Propunerea de evaluare intermediară a politicii de coeziune va extinde posibilitățile de a investi în tranziția energetică, COM(2025) 123 final.

¹³ A se vedea proiecțiile privind obiectivul climatic al Europei pentru 2040, SWD(2024) 63 final. Până în 2040, aprovizionarea cu combustibili fosili pentru consumul de energie va scădea cu peste 70 % față de situația actuală. Mai mult de jumătate din totalul combustibililor fosili utilizați în UE în 2050 sunt utilizați în sectorul neenergetic ca materie primă pentru procesele chimice (plastic, îngrășăminte etc.). Eliminarea treptată a importurilor de gaze naturale fosile din Rusia accelerează traiectoria tranziției. Consumul de gaze naturale, biometan și biogaz este estimat la aproximativ 105-155 Mtep până în 2040 (4,5-6,5 EJ). În 2050, consumul acestor combustibili gazoși în UE este cuprins încă între 70 și 80 Mtep pentru toate scenariile (3,0-3,5 EJ).

¹⁴ De exemplu: Prețurile, indicii și valorile de referință la nivel european sau internațional (TTF, Henri Hub etc.).

REPowerEU, deoarece ar menține fluxurile de venituri către Rusia și vulnerabilitatea UE la manipularea prețurilor.

2.2 Dependența de Rusia în sectorul nuclear

Spre deosebire de dependența din sectorul gazelor, dependența din sectorul nuclear are mai multe fațete. Rusia furnizează produse și servicii clienților din UE pe parcursul întregului ciclu al combustibilului nuclear. Dependența se observă cel mai mult în cele cinci state membre care dețin reactoare de concepție rusească¹⁵, cunoscute și sub denumirea de VVER, care funcționează în mod tradițional pe bază de combustibil de la un furnizor rus. De asemenea, alte state membre s-au bazat pe Rusia pentru materiale nucleare, piese de schimb sau servicii legate de ciclul combustibilului nuclear. Rusia deține, de asemenea, o poziție puternică în ceea ce privește furnizarea anumitor radioizotopi pentru proceduri medicale.

2.2.1 Înlocuirea furnizorilor ruși de combustibili nucleari cu furnizori alternativi în cele cinci state membre care dețin reactoare nucleare de concepție rusească

S-au înregistrat progrese în ceea ce privește înlocuirea combustibilului nuclear rusesc cu combustibil de la alți producători în cele cinci state membre care dețin reactoare VVER de concepție rusească. Începând din 2022, serviciile de utilități publice din patru din cele cinci state membre în cauză au semnat contracte de aprovizionare cu combustibili alternativi. Cu toate acestea, combustibilii alternativi trebuie testați și autorizați în fiecare stat membru înainte de a putea înlocui combustibilii din Rusia. În 2024, primele ansambluri de testare a combustibililor au fost încărcate în reactoare din Bulgaria și Finlanda. De asemenea, UE sprijină financiar dezvoltarea combustibililor alternativi prin proiectele sale SAVE și APIS¹⁶. Pe termen scurt și mediu pot apărea riscuri la adresa securității aprovizionării în cazul unor schimbări bruște de politică.

¹⁵ Bulgaria, Cehia, Finlanda, Ungaria și Slovacia.

¹⁶ UE sprijină financiar dezvoltarea de combustibili alternativi pentru reactoarele VVER de către Westinghouse (proiectul APIS) și Framatome (proiectul SAVE) cu granturi în valoare de 10 milioane EUR pentru fiecare proiect (în total 20 de milioane EUR) prin intermediul Programului pentru cercetare și formare al Euratom.

Dezvoltarea combustibililor nucleari alternativi pentru reactoarele VVER și autorizarea acestora trebuie accelerate, iar semnarea unor contracte cu furnizori alternativi ar trebui să avanseze rapid pentru a înlocui în întregime aprovizionarea cu combustibili din Rusia. Se pot desprinde învățăminte importante din experiența Ucrainei, unde se înregistrează, de asemenea, progrese în ceea ce privește utilizarea combustibililor alternativi care nu provin din Rusia, inclusiv din experiența Ucrainei în ceea ce privește acordarea licențelor pentru siguranța nucleară și testarea combustibililor.

2.2.2 Diversificarea surselor de aprovizionare și construirea de capacități alternative în ciclul combustibilului nuclear pentru toate statele membre care dețin instalații nucleare

Deși peste 14 % din uraniul importat în UE provenea din Rusia în 2024, piața mondială a uraniului natural și prelucrat este destul de diversificată¹⁷. Un obstacol major îl reprezintă concentrarea serviciilor de conversie și îmbogățire a uraniului – necesare pentru transformarea uraniului prelucrat în material pentru fabricarea combustibilului nuclear – într-un număr limitat de întreprinderi. Cele situate în UE sau în alte țări occidentale nu au în prezent capacitatea să satisfacă cererea globală din cauza capacității limitate a instalațiilor de conversie și îmbogățire aflate în funcțiune. În 2024, aproximativ 23 % din întreaga cerere a UE de servicii de conversie a uraniului a fost satisfăcută din Rusia, iar în ceea ce privește serviciile de îmbogățire a uraniului, Rusia a acoperit aproape 24 % din nevoile UE¹⁸.

Deși întreprinderile europene din domeniul îmbogățirii uraniului au anunțat planuri de extindere a capacității lor actuale de îmbogățire, prima instalație nouă de îmbogățire nu este așteptată mai devreme de 2027. În plus, industria mondială de conversie a uraniului se confruntă cu obstacole în calea creșterii producției din cauza complexității tehnologice și a incertitudinilor de pe piață, iar noile capacități de conversie sunt anunțate în prezent doar pentru începutul anilor 2030. Sectorul nuclear al UE continuă, de asemenea, să se bazeze pe Rusia pentru unele piese de schimb și servicii de întreținere. Continuarea cooperării internaționale, precum cea din cadrul G7, este esențială pentru asigurarea unei capacități suficiente de îmbogățire și conversie, precum și a pieselor de schimb și a serviciilor în anii următori. Revizuirea de către Comisie a abordării privind aprovizionarea cu uraniu îmbogățit va sprijini, de asemenea, consolidarea securității aprovizionării și deschiderea către furnizori fiabili.

În cele din urmă, există o dependență semnificativă de Rusia pentru anumiți radioizotopi stabili utilizați pentru producerea de radioizotopi medicali pentru tratamentul cancerului, iar UE trebuie să își intensifice eforturile pentru a dezvolta producția UE de astfel de radioizotopi medicali în beneficiul tuturor statelor membre. În special, va fi important să se consolideze lanțul de aprovizionare cu radioizotopi prin asigurarea accesului la materialele sursă, să se

¹⁷ În timp ce peste 85 % din cantitatea de uraniu este produsă în șase țări (Kazahstan, Canada, Australia, Namibia, Niger și Rusia), minele de uraniu funcționează în prezent în multe țări, iar în unele state membre ale UE există zăcămintele neexploatate.

¹⁸ Cotele de piață bazate pe datele provizorii din 2024.

îmbunătățească producția la scară industrială de radioizotopi și să se sprijine cercetarea și inovarea în domeniul noilor terapii de medicină nucleară.

2.3 Dependența de Rusia în sectorul petrolier

În 2022, țițeiul rusesc a reprezentat 27 % din importurile de țiței din UE, în timp ce, în prezent, acesta reprezintă doar 3 %. Aceasta este o consecință directă a introducerii și aplicării efective a sancțiunilor UE, care au interzis importurile maritime de țiței rusesc din decembrie 2022 și de produse petroliere rafinate din februarie 2023.

Cu toate acestea, petrolul rusesc transportat prin gazoducte reprezenta o pondere importantă din totalul importurilor pentru Cehia, Slovacia și Ungaria la sfârșitul anului 2024, care beneficiază în prezent de derogări temporare de la regimul de sancțiuni al UE.

Datorită finalizării proiectului TAL-PLUS în aprilie 2025, Cehia este acum în măsură să își înlocuiască aprovizionarea cu petrol din Rusia cu surse alternative. Pe de altă parte, pentru Slovacia și Ungaria, petrolul rusesc reprezintă peste 80 % din totalul importurilor de petrol ale acestor țări¹⁹. Această dependență ridicată poate reprezenta un risc pentru securitatea aprovizionării lor. Comisia continuă să sprijine aceste state membre pentru a înlocui treptat petrolul rusesc și pentru a asigura furnizori alternativi prin gazoductul Adria.

Rusia s-a bazat pe o flotă fantomă de petroliere pentru a-și menține exporturile de petrol și pentru a eluda sancțiunile. Aceste nave sunt adesea vechi, în stare proastă, iar armatorul și firma de asigurare nu sunt cunoscute prea bine. Prin urmare, acestea prezintă un risc concret pentru mediu din cauza riscului de deversări de petrol și de alte tipuri de poluare cauzate de nave, care pot cauza dezastre ecologice. UE a sancționat anumite nave, a desfășurat activități diplomatice ample de informare a statelor de pavilion și a statelor portului și a consolidat obligațiile în materie de siguranță maritimă, în special prin acțiuni comune ale țărilor nordice și baltice 8++²⁰.

Ar fi necesare eforturi și acțiuni suplimentare pentru a perturba și a descuraja flota fantomă a Rusiei, consolidând totodată protecția mediului, siguranța și securitatea maritimă și reducând finanțarea pentru economia de război a Rusiei.

3. ACȚIUNI DE ELIMINARE TREPTATĂ A IMPORTURILOR DE ENERGIE DIN RUSIA

3.1 Gaz prin gazoducte și GNL

¹⁹ Conform informațiilor COMEXT din 2024 și 2023.

²⁰ Țările nordice și baltice 8++ includ Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Islanda, Letonia, Lituania, Țările de Jos, Norvegia, Polonia, Suedia și Regatul Unit.

Acțiunea 1: Transparență, monitorizare și trasabilitate

Transparența, monitorizarea și trasabilitatea reprezintă punctul de plecare necesar pentru a lua măsuri pentru a elimina treptat în mod eficace gazele rusești și pentru a asigura punerea în aplicare. Legislația UE existentă a contribuit deja la o mai mare transparență și trasabilitate a importurilor de gaze în UE, dar informațiile nu sunt suficient de detaliate:

- normele UE²¹ impun statelor membre să raporteze Comisiei anumite detalii ale contractelor de furnizare a gazelor, cum ar fi contractele pe termen lung care acoperă gazele de origine rusă. Acestea sunt partajate pentru fiecare stat membru, fără a dezvălui identitatea contrapărților contractelor individuale. Contractele integrale pot fi solicitate numai în circumstanțe specifice;
- în conformitate cu legislația UE²², unele informații privind gazele importate sunt comunicate autorităților vamale atunci când intră pe teritoriul vamal al Uniunii. Cu toate acestea, nu există nicio obligație de a raporta autorităților naționale responsabile cu politica energetică.

Deși unele state membre au instituit norme naționale privind trasabilitatea gazelor rusești²³, la nivelul UE, nu există un cadru coerent privind transparența, monitorizarea și trasabilitatea importurilor de gaze din Rusia în UE.

Prin urmare, Comisia va propune măsurile necesare pentru o monitorizare și o trasabilitate mai eficace. Una dintre măsuri ar impune întreprinderilor să furnizeze informații cu privire la contractele privind aprovizionarea cu gaze din Rusia (de exemplu, volume, durată) autorităților relevante ale statelor membre și Comisiei. O altă acțiune ar asigura faptul că informațiile privind importurile efective de gaze rusești sunt partajate între autoritățile vamale, autoritățile naționale din domeniul energiei și al securității și Comisie.

Aceste măsuri ar oferi guvernelor și Comisiei acces la informații relevante privind gazele rusești care intră în sistemele lor energetice, permițând punerea în aplicare a unor măsuri specifice și eficace la nivelul UE și pregătirea unor surse alternative de aprovizionare. Cu aceste informații, Comisia ar fi, de asemenea, mai bine echipată să coordoneze acțiunile la nivelul UE pentru o eliminare treptată în întreaga Uniune Europeană și să se pregătească pentru surse alternative de aprovizionare.

Pentru a realiza acest lucru, Comisia intenționează să prezinte până la luna viitoare o propunere legislativă privind normele pentru sporirea transparenței, a monitorizării și a trasabilității gazelor rusești. În vederea îmbunătățirii securității aprovizionării și a gradului de pregătire,

²¹ Articolul 14 din Regulamentul (UE) 2017/1938.

²² [Codul vamal al Uniunii](#).

²³ De exemplu, în Spania, www.enagas.es.

Comisia urmărește să includă cerințe similare în materie de transparență pentru toate importurile de gaze în UE, în viitoarea revizuire a arhitecturii securității energetice în 2026.

Acțiunea 2: Planuri naționale de sprijinire a acțiunii UE de eliminare treptată a gazelor rusești

O eliminare treptată, atent pregătită, ordonată și sigură a gazelor rusești în UE reduce la minimum impactul asupra prețurilor, piețelor și securității aprovizionării. Comisia intenționează să propună o legislație care să impună statelor membre să planifice și să monitorizeze eliminarea treptată la nivelul UE a gazelor rusești²⁴.

Planurile naționale ar trebui, printre altele, să stabilească:

- volumul importurilor de gaze din Rusia în temeiul contractelor existente, inclusiv pentru contractele cu clauze de tip „take-or-pay”²⁵;
- un calendar, inclusiv jaloane de sprijinire a măsurilor UE pentru atingerea obiectivului de eliminare treptată a gazelor rusești;
- opțiuni de diversificare și capacități tehnice de înlocuire a gazelor rusești, inclusiv prin cooperarea în cadrul grupurilor regionale existente.

Comisia va sprijini statele membre în elaborarea planurilor, prin intermediul unor grupuri de lucru și de coordonare instituite, cum ar fi Grupul de coordonare pentru gaz, sau un subgrup specific, precum și grupuri regionale.

Comisia intenționează să prezinte luna viitoare o propunere legislativă privind planurile naționale pentru eliminarea treptată a gazelor rusești și recomandă ca statele membre să își prezinte deja primele planuri naționale până la sfârșitul anului 2025, pentru a permite o eliminare treptată sigură, coordonată și atent pregătită.

Acțiunea 3: Interzicerea treptată a importurilor de gaze din Rusia

Pe baza pregătirilor europene comune, a evaluării impactului măsurilor întreprinse de Comisie după Declarația de la Versailles, inclusiv a efectelor asupra securității aprovizionării cu gaze naturale, a pieței, a prețurilor și a aspectelor juridice (inclusiv a contractelor), Comisia intenționează să propună măsuri juridice pentru eliminarea treptată efectivă a importurilor de gaze din Rusia.

²⁴ A se vedea normele propuse privind eliminarea treptată în cadrul *acțiunii 3* de mai jos.

²⁵ Un contract de tip „take-or-pay” este un tip de contract utilizat în mod obișnuit în industria energetică, în special în vânzările de gaze naturale. Acest contract prevede că, în cazul în care nu preia livrarea, cumpărătorul trebuie fie să preia o cantitate specificată de gaz, fie să plătească o penalitate prestabilită.

Cu condiția ca eliminarea treptată să se realizeze progresiv și ca aprovizionarea alternativă să fie asigurată, se preconizează că interzicerea importurilor de gaze din Rusia va avea un impact limitat asupra prețurilor și asupra securității aprovizionării în statele membre din următoarele motive:

- punerea în aplicare a obiectivelor UE în materie de energie și a cadrelor de reglementare favorabile²⁶ va accelera utilizarea energiei din surse regenerabile și eficiența energetică în întreaga UE. Se estimează că UE poate economisi peste 15 miliarde de metri cubi de gaze pe an, reducând cererea totală de gaze a UE cu 40-50 de miliarde de metri cubi până în 2027;
- potrivit Agenției Internaționale a Energiei (AIE), se preconizează că, în următorii ani, va deveni disponibilă o aprovizionare suplimentară cu GNL la nivel mondial, îmbunătățind echilibrul pieței mondiale²⁷. Deși piețele mondiale ale GNL vor rămâne tensionate în 2025, noi capacități de GNL de 85-90 de miliarde de metri cubi sunt prevăzute pentru sfârșitul anului 2026, în special din SUA, Canada, Qatar și țările din Africa. Se preconizează că aceste capacități vor contribui la depășirea creșterii preconizate a cererii la nivel mondial. Până în 2030, se preconizează că capacitatea de export de GNL la nivel mondial va crește cu aproximativ 250 de miliarde de metri cubi, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 50 % în comparație cu oferta existentă de GNL;
- statele membre sunt bine echipate pentru a beneficia de aprovizionarea cu GNL de la partenerii mondiali datorită eforturilor coordonate și investițiilor la începutul crizei energetice. În perioada 2022 și 2024, au fost date în exploatare un număr record de douăsprezece noi terminale GNL și șase proiecte de extindere, adăugând 70 de miliarde de metri cubi de capacitate de import de GNL în UE. Printre acestea se numără terminalele GNL din Alexandroupolis (Grecia), Ravenna (Italia), Krk (Croatia), Swinoujscie (Polonia) și Wilhelmshaven 2, Mukran, Stade și Lubmin (Germania). Prin urmare, capacitatea totală de import de GNL a UE se ridică la aproximativ 250 de miliarde de metri cubi pe an, mai mult decât dublul importurilor actuale de GNL;
- în următorii ani vor deveni disponibile mai multe volume de gaze și în Europa Centrală și de Sud-Est, o regiune dependentă în mod tradițional de aprovizionarea prin gazoducte din Rusia. Începând din 2027, se preconizează că zăcămintul offshore Neptun Deep din România va produce 8 miliarde de metri cubi de gaze naturale pe an în primii 10 ani de funcționare. Începând din 2026, capacitatea gazoductului transadriatic va fi extinsă cu 1,2 miliarde de metri cubi, permițând creșterea importurilor de gaze din Azerbaidjan;

²⁶ Inclusiv Directiva existentă privind energia din surse regenerabile, pachetul privind piața hidrogenului și a gazelor decarbonizate, Directiva privind eficiența energetică, organizarea pieței energiei electrice, Planul de acțiune privind rețelele, Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile și propunerea de plan de acțiune privind electrificarea.

²⁷ Sursă: [World Energy Outlook 2024 \(IEA\)](#) și [gas-market-report-q1-2025 \(IEA\)](#).

- infrastructura de gaze din UE este suficient de flexibilă, cu rute alternative și puncte de interconectare transfrontaliere care să permită tuturor statelor membre să aibă acces la importurile de GNL și prin gazoducte din alte surse decât cele din Rusia. Începând din 2022, statele membre au dezvoltat infrastructuri esențiale și altele suplimentare vor fi finalizate până la sfârșitul anului 2028.

Aproximativ două treimi din importurile rusești de GNL și gaze prin gazoducte se bazează pe contractele pe termen lung existente cu destinația UE. Volumele rămase sunt furnizate pe termen scurt (spot), importatorii bazându-și deciziile privind achizițiile pe nevoile lor și pe condițiile predominante de pe piață. Având în vedere durata mai lungă a contractelor și volumele mai mari din contractele pe termen lung existente decât volumele achiziționate în mod obișnuit în cadrul contractelor spot de furnizare, este oportun să se organizeze eliminarea treptată a importurilor de gaze din Rusia în două etape, începând imediat cu toate contractele noi și cu contractele spot (pe termen scurt) existente.

O abordare etapizată a eliminării importurilor de gaze din Rusia ar permite piețelor să se adapteze mai bine și să reducă la minimum impactul asupra pieței și posibilele implicații pentru securitatea aprovizionării.

Comisia se va asigura că măsurile de eliminare a importurilor de gaze din Rusia vor fi concepute într-un mod care să reducă la minimum impactul economic asupra actorilor de pe piață și să respecte pe deplin dreptul Uniunii și obligațiile care decurg din dreptul internațional.

a. Interzicerea importurilor în temeiul unor contracte noi și al unor contracte spot existente privind gazele rusești

Deoarece contractele spot reprezintă o parte mai puțin semnificativă a volumelor totale provenite din Rusia și implică livrări pe termen scurt, eliminarea treptată a volumelor corespunzătoare este posibilă într-un interval de timp relativ mai scurt. Comisia intenționează să prezinte luna viitoare o propunere legislativă de interzicere a tuturor importurilor în temeiul noilor contracte de gaze rusești și al contractelor spot existente. O astfel de interdicție ar trebui să intre în vigoare până la sfârșitul anului 2025 cel târziu.

b. Interzicerea importurilor de gaze rusești în temeiul contractelor pe termen lung existente

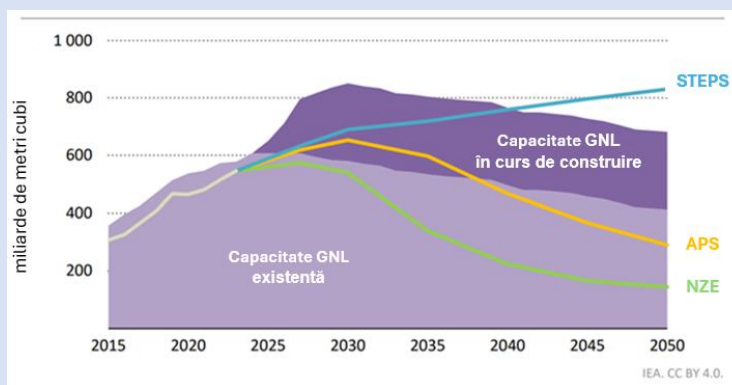
Comisia intenționează să propună, luna viitoare, măsuri de interzicere a importurilor rămase de gaze rusești, atât prin gazoducte, cât și de GNL, și anume volumele importate în temeiul contractelor pe termen lung existente. Eliminarea treptată necesară a acestor importuri necesită o perioadă de tranziție mai lungă din cauza volumelor mai mari pentru importatorii afectați. O astfel de interdicție ar trebui să intre în vigoare până la sfârșitul anului 2027 cel târziu.

Comisia va implica statele membre în cauză și se va asigura că propunerea se va baza pe o evaluare adecvată a impactului juridic și economic.

Impactul eliminării treptate a gazelor din Rusia

De la începutul crizei, UE s-a bazat din ce în ce mai mult pe GNL, care a jucat un rol fundamental în înlocuirea importurilor de gaze din Rusia și reprezintă în prezent aproximativ 40 % din importurile UE. Prin urmare, prețurile gazelor din UE sunt în prezent mai expuse dinamicii piețelor GNL, care au un domeniu de aplicare global.

Începând din 2025, aprovizionarea cu GNL la nivel mondial urmează să crească într-un ritm din ce în ce mai ridicat, cu o capacitate suplimentară de 25-30 de miliarde de metri cubi în 2025, de aproximativ 60 de miliarde de metri cubi în 2026, de aproximativ 80 de miliarde de metri cubi în 2027 și de aproximativ 40 de miliarde de metri cubi în 2028. Acest lucru va crește capacitatea totală de GNL cu aproximativ 200 de miliarde de metri cubi până în 2028, de cinci ori mai mult decât importurile UE de gaze din Rusia [AIE (ianuarie 2025) „Gas Market Report, Q1-2025” (Raportul privind piața gazelor, T1-2025)]. Potrivit AIE [AIE (octombrie 2024), „World Energy Outlook 2024” (Perspectivele mondiale în domeniul energiei)], acest lucru va determina un excedent de cel puțin 130 de miliarde de metri cubi de GNL până în 2030 (*a se vedea graficul de mai jos*), ceea ce va duce la „scăderea prețurilor gazelor la nivel internațional”.

Sursă: Figura 4.7 – Perspectivele mondiale în domeniul energiei 2024

Notă: Scenariul privind politicile enunțate (STEPS), scenariul privind angajamentele anunțate (APS) și scenariul zero emisii nete până în 2050 reflectă proiecțiile privind cererea în diferite scenarii.

Deși persistă unele incertitudini cu privire la momentul în care noile proiecte GNL vor deveni operaționale, **dacă sunt puse în aplicare în conformitate cu evoluțiile pieței mondiale și cu furnizorii fiabili**, se preconizează că eliminarea treptată a importurilor de gaze din Rusia va avea un impact limitat asupra prețurilor energiei din Europa și asupra securității aprovizionării.

Având în vedere utilizarea preconizată a noii capacități de lichefiere, este rezonabil să se înceapă cu livrările în baza contractelor spot (aproximativ o treime din totalul importurilor din Rusia). Capacitatea suplimentară de export preconizată disponibilă la nivel mondial până în 2026 (+ 85-90 de miliarde de metri cubi/an) ar trebui să fie **în mare măsură suficientă pentru a compensa volumul spot** pe care UE nu l-ar mai importa din Rusia. În plus, o mare parte din gazele pe care UE le importă din Rusia în baza contractelor spot este reprezentată de GNL, iar eliminarea acestora ar duce probabil la o reorganizare a schimburilor comerciale de GNL între regiuni, fără o modificare semnificativă a aprovizionării disponibile la nivel global.

Pe măsură ce echilibrul la nivel mondial se îmbunătățește (+ 165-170 de miliarde de metri cubi/an de capacitate nouă de lichefiere până în 2027) și devine disponibilă o cantitate mai mare de gaze produse în UE (zăcămintul Neptun Deep), UE **ar putea finaliza în condiții de siguranță eliminarea treptată a gazelor rămase din Rusia care fac în prezent obiectul unor contracte pe termen lung** (20-25 de miliarde de metri cubi/an). Un termen de execuție mai lung ar permite, de asemenea, cumpărătorilor europeni să reorganizeze contractele existente și, dacă este necesar, să semneze noi contracte pentru aprovizionarea din surse alternative.

Acțiunea 4: Sprijinirea diversificării prin agregarea cererii și o utilizare mai eficientă a infrastructurii

Asigurarea aprovizionării din surse alternative de la parteneri de încredere este esențială pentru limitarea oricărui impact asupra pieței sau a securității aprovizionării. De exemplu, Norvegia, cel mai mare furnizor de gaze din UE, precum și România și Grecia, pot contribui la diversificarea surselor de aprovizionare în Europa Centrală și de Est, zonă în care predomină în mod tradițional gazul din Rusia, prin intermediul gazoductului baltic și, respectiv, al gazoductului transbalcanic. Comisia își va continua discuțiile cu furnizori de încredere și își va intensifica în mod substanțial cooperarea în domeniul energiei cu țările partenere din Orientul Mijlociu, Africa de Nord, din zona Mării Negre, inclusiv prin intermediul strategiei „Global Gateway”²⁸.

În paralel, ar trebui dezvoltate în continuare alternative la importurile de gaze naturale, acolo unde este posibil, în special prin electrificare sau prin creșterea producției de biogaz și biometan și de hidrogen din surse regenerabile, în conformitate cu REPowerEU.

În timpul crizei, mecanismul AggregateEU²⁹ s-a dovedit a fi un instrument eficace care contribuie la obiectivele REPowerEU prin sprijinul acordat consumatorilor și întreprinderilor din Europa să achiziționeze gaze care nu provin din Rusia. A doua rundă intermediară de agregare a cererii și de corelare în cadrul mecanismului AggregateEU a fost finalizată la 26 martie 2025 și a atras un interes semnificativ atât în ceea ce privește cererea, cât și oferta, cu o cerere de 29 de miliarde de metri cubi, oferte de furnizare de 31 de miliarde de metri cubi și un interes corelat între cerere și ofertă de aproape 20 de miliarde de metri cubi. Aceasta va acoperi cererea de gaze pentru perioada 2025-2030 și a permis cumpărătorilor să indice un terminal preferat în UE sau livrările franco la bord, oferind cumpărătorilor o flexibilitate suplimentară.

În viitor, ar trebui examinate, de asemenea, opțiuni care să depășească agregarea cererii, în vederea valorificării puterii de cumpărare a UE pentru a sprijini eforturile sale de diversificare.

Pe baza experienței cu AggregateEU, Comisia evaluează fezabilitatea unei platforme pentru a sprijini extinderea și comercializarea moleculelor gazoase de origine nefosilă, inclusiv a biometanului.

În plus, Comisia colaborează cu industria și cu alte părți interesate pentru a promova utilizarea biogazului și a biometanului durabil. De la adoptarea Planului de acțiune privind biometanul, în 2022, s-au înregistrat progrese considerabile, inclusiv prin intermediul Parteneriatului industrial privind biometanul. Pe baza încheierii cu succes a Parteneriatului industrial privind biometanul, Comisia va institui o nouă rețea de biogaz a statelor membre, ca parte a unui

²⁸ A se vedea site-ul „Strategia Global Gateway”: [Global Gateway – Comisia Europeană](#).

²⁹ [AggregateEU – Comisia Europeană](#).

contract tripartit, pentru a răspunde mai bine nevoilor divergente din diferite domenii ale UE și pentru a include părțile interesate de la nivel național și local.

Având în vedere provocările specifice cu care se confruntă statele membre și părțile contractante la Grupul la nivel înalt pentru conectivitatea energetică în Europa Centrală și de Sud-Est în ceea ce privește comerțul transfrontalier, Comisia va colabora în cadrul Grupului la nivel înalt pentru CESEC³⁰, împreună cu Secretariatul Comunității Energetice³¹ și cu țările implicate în procesul de aderare, pentru a maximiza utilizarea infrastructurii existente, cu scopul de a elimina barierele de reglementare și de piață și de a spori diversificarea și a ajuta țările candidate să își reducă dependența de importurile de energie din Rusia.

3.2. Energie nucleară

Acțiunea 5: Noi restricții pentru eliminarea treptată a importurilor de uraniu, uraniu îmbogățit și alte materiale nucleare din Rusia

Spre deosebire de dependențele din sectorul gazelor, dependențele din sectorul nuclear au mai multe fațete, iar securitatea aprovizionării este în continuare amenințată de riscuri care pot surveni pe termen scurt și mediu în cazul unor schimbări bruște de politică. Prin urmare, scopul acestei acțiuni este de a sprijini o eliminare treptată a aprovizionării cu uraniu, uraniu îmbogățit și alte materiale nucleare din Rusia, care sunt utilizate pentru fabricarea combustibilului pentru reactoarele nucleare europene, inclusiv de către furnizorul rus de combustibil pentru reactoarele VVER de concepție rusească.

a. Măsuri privind uraniul îmbogățit

Prin prezentarea care va avea loc luna viitoare a unor măsuri comerciale privind importul de uraniu îmbogățit, Comisia va încerca să reducă viabilitatea economică a importurilor de uraniu îmbogățit din Rusia. Aceste eforturi vor asigura condiții de concurență echitabile și vor încuraja luarea de decizii politice și comerciale în statele membre relevante pentru a accelera investițiile și consolidarea capacităților, pentru a dezvolta un lanț valoric al UE și pentru a-și diversifica treptat sursele de aprovizionare din afara Rusiei, creând totodată posibilitatea de aprovizionare de la alți parteneri internaționali.

b. Restricții privind contractele semnate de Agenția de Aprovizionare a Euratom

Luna viitoare, Comisia intenționează, de asemenea, să restricționeze noile contracte de aprovizionare semnate de Agenția de Aprovizionare a Euratom pentru uraniu, uraniu îmbogățit și alte materiale nucleare³² cu furnizorii ruși începând cu o anumită dată. Livrările bazate pe

³⁰ Conectivitate energetică în Europa Centrală și de Sud-Est.

³¹ [Comunitatea Energetică](#).

³² A se vedea articolul 52 coroborat cu articolul 197 din Tratatul Euratom.

contractele existente vor continua, dar prelungirile, precum și noile contracte de furnizare nu vor mai fi aprobate de Agenția de Aprovizionare a Euratom. Această măsură va consolida securitatea aprovizionării și previzibilitatea pe termen lung și va sprijini actorii industriali și economici europeni implicați în activități legate de ciclul combustibilului nuclear, oferind asigurări și previzibilitate pentru deciziile de investiții.

Acțiunea 6: Obligația de diversificare și transparența: planuri naționale de eliminare treptată a aprovizionării cu combustibil nuclear din Rusia

Comisia va solicita acțiuni sistematice din partea statelor membre pentru a elimina treptat aprovizionarea cu combustibil nuclear, servicii legate de combustibili și piese de schimb din Rusia și pentru a le înlocui, în timp, inclusiv cu alternative provenite integral din Europa. Statele membre vor trebui să elaboreze planuri naționale cu acțiuni concrete și calendare și recomandă ca statele membre să își prezinte deja primele planuri naționale până la sfârșitul anului 2025, cu scopul de a oferi asigurări și previzibilitate actorilor economici atunci când iau decizii de investiții pentru a pune la dispoziție o capacitate suficientă de conversie și îmbogățire a uraniului.

În mod concret, Comisia intenționează să vină, luna viitoare, cu o propunere legislativă cu obiective specifice pentru statele membre:

- înlocuirea combustibililor nucleari din Rusia cu combustibili alternativi prin accelerarea contractării și a acordării de licențe pentru astfel de combustibili și prin dezvoltarea în continuare a unor alternative pe deplin europene;
- eliminarea treptată a dependenței de Rusia pentru uraniu, uraniu îmbogățit și alte materiale nucleare;
- creșterea transparenței în ceea ce privește dependențele și încurajarea diversificării surselor aprovizionare de piese de schimb și de servicii de întreținere din afara Rusiei.

Comisia și Agenția de Aprovizionare a Euratom își vor continua colaborarea și dialogul cu cele cinci state membre afectate și cu părțile interesate din sectorul nuclear pentru a asigura o bună coordonare și monitorizare a progreselor înregistrate în ceea ce privește eforturile de diversificare.

Acțiunea 7: Intensificarea producției UE: Propunere de inițiativă europeană privind Platforma Europeană pentru Radioizotopi (ERVİ)

Comisia intenționează să propună crearea unei structuri UE – inițiativă europeană privind Platforma Europeană pentru Radioizotopi – pentru a asigura aprovizionarea UE cu radioizotopi medicali prin creșterea producției proprii, reducerea dependenței UE de furnizorii străini, în special de Rusia, și creșterea rezilienței lanțului european de aprovizionare, luând în considerare diferitele nevoi ale statelor membre.

Impactul eliminării treptate a importurilor nucleare din Rusia

Deși eforturile de diversificare ar putea crea o volatilitate a prețurilor la uraniu și combustibil în raport cu accesul la aprovizionarea cu uraniu pe piețele mondiale, este puțin probabil ca prețurile energiei electrice să aibă un impact major, deoarece prețul combustibilului nuclear și al serviciilor conexe reprezintă doar o mică parte din costul final al energiei electrice provenite de la centralele nucleare.

Pe termen scurt, persistă anumite riscuri pentru securitatea aprovizionării legate de aprovizionarea cu energie nucleară din Rusia. Cu toate acestea, se preconizează că următorii factori vor atenua aceste riscuri:

- ❖ statele membre care exploatează reactoare nucleare VVER dispun de stocuri de combustibil nuclear care să acopere nevoile lor în următorii ani;
- ❖ combustibilii de la furnizori alternativi pot fi disponibili și autorizați pe termen scurt, înainte de epuizarea stocurilor;
- ❖ se construiesc capacități suplimentare pentru serviciile legate de ciclul combustibilului nuclear, care ar trebui să devină disponibile pe termen scurt și mediu.

Pe lângă atenuarea riscurilor în materie de securitate a aprovizionării, măsurile propuse vor fi atent calibrate și introduse treptat pentru a oferi previzibilitate actorilor economici, pentru a crea un efect de stimulare și pentru a evita denaturările pieței.

3.3 Petrolul

Acțiunea 8: Planuri naționale de eliminare treptată a petrolului rusesc și de asigurare a unor surse alternative de aprovizionare

În conformitate cu propunerea de pregătire a planurilor naționale de eliminare treptată a gazului rusesc, Comisia recomandă celor două state membre în cauză să planifice și să monitorizeze eliminarea treptată a importurilor de petrol din Rusia. Este disponibilă o infrastructură suficientă pentru a înlocui astfel de importuri de petrol cu surse de aprovizionare din afara Rusiei. Prin urmare, Comisia intenționează să propună o obligație care să impună statelor membre respective să stabilească un astfel de plan și monitorizarea acestuia.

Statele membre în cauză ar trebui să elaboreze și să prezinte Comisiei planuri naționale care să prezinte strategiile lor de înlocuire a importurilor de petrol din Rusia până la sfârșitul anului 2027 cu:

- un calendar, inclusiv etape și măsuri corespunzătoare, pentru atingerea obiectivului de eliminare treptată a petrolului rusesc;
- opțiuni de diversificare și capacități tehnice de înlocuire a petrolului rusesc;
- volumul importurilor de petrol din Rusia în temeiul contractelor existente și expirarea acestora.

Astfel de planuri ar putea fi incluse ca un capitol în planurile naționale de eliminare treptată a gazului rusesc.

Grupurile de lucru și de coordonare existente, cum ar fi Grupul de coordonare pentru petrol sau subgrupurile specializate, și grupurile regionale vor asigura coordonarea și sprijinul. Comisia încurajează statele membre afectate să acorde prioritate infrastructurii alternative de aprovizionare atunci când este disponibilă.

Comisia intenționează să prezinte luna viitoare propunerea legislativă privind planurile naționale de eliminare treptată a importurilor rămase de petrol din Rusia și recomandă ca statele membre în cauză să își prezinte deja primele planuri naționale până la sfârșitul anului 2025.

Acțiunea 9: Continuarea impunerii și aplicării de sancțiuni entităților și navelor suspectate de activități ilicite

Pentru a aborda problema eludării sancțiunilor petroliere ale UE prin utilizarea „flotelor fantomă”, sunt avute în vedere următoarele acțiuni:

- continuarea activităților de informare și a dialogului cu țările terțe în cauză;
- colaborarea cu partenerii internaționali, inclusiv cu Organizația Maritimă Internațională (OMI) pentru a stabili și a menține standarde stricte de siguranță și securitate maritimă;
- încurajarea statelor membre să consolideze supravegherea maritimă, pe baza serviciilor integrate găzduite de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, permițând:
 - monitorizarea continuă și schimbul de informații privind navele de interes pentru a identifica activitățile sau comportamentele suspecte;
 - descurajarea sporită a activităților maritime ilegale și asigurarea respectării dreptului maritim internațional;
- Înaltul Reprezentant va analiza, împreună cu statele membre, posibilitatea de desfășurare a unei misiuni în cadrul politicii de securitate și apărare comune a UE în vederea:
 - supravegherii și monitorizării continue a activităților maritime pentru a identifica navele sau comportamentele suspecte;
 - descurajării activităților maritime ilegale;
 - asigurarea respectării dreptului maritim internațional, inclusiv prin solicitarea adresată statului de pavilion al unei nave suspecte sau comandantului acesteia ca nava să intre în apele teritoriale ale unui stat, în cazul în care statul de coastă respectiv poate lua toate măsurile necesare în conformitate cu UNCLOS și cu dreptul său intern;
 - îmbarcarea și inspectarea navelor de interes în marea liberă sau în zonele economice exclusive ale statelor membre ale UE, în cazul în care acest lucru este permis în temeiul UNCLOS sau după obținerea consimțământului statului de pavilion în acest sens;

- încheierea de acorduri cu statele de pavilion în cauză pentru a obține consimțământul acestora pentru operațiunile de îmbarcare autorizate în prealabil în marea liberă sau în zonele economice exclusive ale statelor membre ale UE.

4. CONCLUZII

Prezenta foaie de parcurs menită să pună capăt importurilor de energie din Rusia vizează asigurarea independenței UE față de energia rusească prin eliminarea treptată a importurilor de gaze, energie nucleară și petrol într-un mod ordonat, sigur și atent pregătit, în conformitate cu obiectivul UE de neutralitate climatică.

Foaia de parcurs completează obiectivele strategice ale UE, astfel cum sunt stabilite în Busola pentru competitivitate pentru UE, în Pactul pentru o industrie curată și în Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile prin reducerea importurilor de combustibili fosili de la furnizori care creează probleme de securitate economică și accelerarea tranziției ecologice, renunțând la combustibilii fosili.

Cele nouă măsuri propuse în prezenta foaie de parcurs vor elimina efectiv energia rusească de pe piețele UE, fără a pune în pericol securitatea aprovizionării, reducând totodată la minimum impactul asupra prețurilor și a piețelor.

Punerea în aplicare a foii de parcurs va necesita un angajament ferm, solidaritate, angajament și cooperare din partea tuturor statelor membre, a instituțiilor UE și a actorilor de pe piața energiei.

Comisia va evalua impactul și va monitoriza îndeaproape progresele înregistrate în ceea ce privește eliminarea treptată a importurilor de energie din Rusia și va oferi sprijinul necesar tuturor statelor membre în abordarea oricăror provocări cu care s-ar putea confrunta. Aceste schimburi periodice de informații în cadrul grupurilor de coordonare și al grupurilor de cooperare regională existente vor asigura faptul că UE rămâne pe drumul cel bun în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor sale, efectuând totodată ajustările necesare în timp util și în mod eficace, având în vedere securitatea aprovizionării și evoluțiile dinamice ale pieței.